

Prilika za to se je nudila v Alžiru, kjer je dey Hussein Bey razžalil francoskega poslanika.

Med pripravami za vojno se je sešel 2. marca l. 1830. državni zbor. Kralj sam je stopil pred poslance in jim ostro zažugal, da bo z vso odločnostjo zatrl in kaznoval vsako uporno rovanje. Državni zbor mu je na to istotako odločno odgovoril, da obžaluje kraljevo in vladno nezaupanje, katero narod žali in mu nalaga skrbi, ker bi mu utegnilo vzeti državne pravice in svoboščine. Podoben odgovor je dobil od gosposke zbornice. — Kralj je ostal pri svojem in odgodil državni zbor na september; kakor

razglasil je nov volilni red, ki naj bi vladno stranko dvignil; še ne voljeni zbor je sklical za 28. septembra; preklical je tiskovno svobodo in imenoval mnogo novih državnih svetnikov iz ultra-stranke.

Brž po razglasu kraljevih naredb v uradnem „Moniteurju“, se je vzbudilo v Parizu veliko razburjenje. Ljudstvo se je zbiralo po vseh ulicah; sicer ni prišlo brž do nemirov, a slutil jih je že vsakdo z gotovostjo. Opozicionalne tiskarne so bile zaprte, delavci odpuščeni; ravnotako so odpustili mnogi tovarnarji svoje delavce. S krikom in vikom so drle brezdelne množice po ulicah.



KOSTANJEVICA PRI GORICI

brž pa je odplulo vojno brodovje iz Toulona, je zbor, — voljen na sedem let, razpustil in razpisal nove volitve.

Dasi se je ekspedicija v Alžir posrečila, vendar ni dosegla svojega posrednega namena; poročila o zmagi so došla prekasno in ostala brez vsakega vpliva na volitve, pri katerih je pridobila protivladna stranka 64 glasov. Po teh ponesrečenih volitvah je ostalo kralju le dvoje: razpustiti ministrstvo ali pa državni zbor. Opogumljen po ugodnih poročilih iz Alžira, se je odločil za poslednje.

Dne 26. julija je izdal šest samolastnih naredb, ki naj bi imele udušiti upor, a so v resnici rodile novo revolucijo in izpodrinile Karolu prestol. Razpustil je novi državni zbor, še preden se je sešel;

Drugi dan je izdalo 64 časnika protest proti kraljevim ordonancam. Protest se je naglo razširil po ulicah; povsod je že vrelo, tuintam je prišlo do spopadov med množico in orožništvom. Proti peti uri zvečer je prišel iz St. Honorija oddelek vojaštva, ki je pozivalo ljudstvo k razhodu, v odgovor mu je poslala množica točo kamenja, vojaštvo pa je ta pozdrav odgovorilo s prvo salvo. Padle so prve žrtve julijske revolucije. Ljudstvo se je razšlo in oropalo vse zaloge orožja, da bi lahko začelo boj z vojaštvom. Medtem se je kakor blisk raznesla novica, da je vojaštvo streljalo; brez obotavljanja je bil izdan poziv k splošni vstaji. Ljudstvo je stavilo po vseh ulicah barikade, da bi zaprlo konjici pot. Vojaštvo, ki je bilo precej vzlovoljeno radi pomanj-